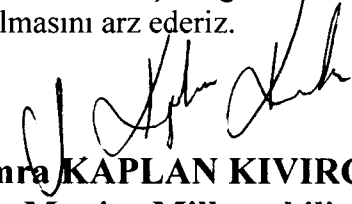

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde hayvanlara uygulanan şiddet ve işkence olaylarının araştırılarak, bu fiillerin önlenmesi, hayvanların korunması için alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi maksadıyla Anayasamızın 98 inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 üncü ve 105 inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

1 Semra KAPLAN KIVIRCIK
Manisa Milletvekili

2 Ekrem CEBECİ
Afri Milletvekili

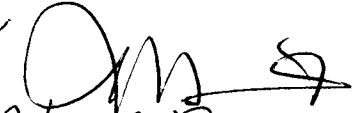
3 Mehmet Kasım GÜLİNAR
Sanlıurfa Milletvekili

4 Ali Cumhur TAŞKIN
MERİN M.V.

5 Cemal ÖZDARK
Giresun M.V.

6 İffet Polat

8 Ahmet Hücahit Arıncı
İstanbul Milletvekili

Ahmet Demirel
Samsun M.V.

9 Zülfi Tolga Ağar

Elaazığ M.V.

10 Mehdi ÇELİK
Kardemir M.V.

11 M. Fahir Tur

12 Z. Dezer Katırcıoğlu
Kocaeli M.V.

14 Bayram Basmacı
BZ M.V.

13 Emmezybek

15 Tahir Akyürek
Konya M.V.

Vülide İskenderoğlu
Çanakkale Milletvekili
16

Arzu Aydın
17
Beyaz Milletvekili
Arzu Aydın

Gülden Kocagül
18 Tekirdağ Mv.

Selman ÖZBOYACI
19 Konya Mv.

20 NİLGÜN ÖK
Denizli Mv.

Gökay Samancı
21 Konya Mv.

22 Ahmet Büyükgünç
Yalova Milletvekili

Melika Akyol
YALOVA Mv.

24 Nevzat Satıroğlu
İstanbul Mv.

25 Rümya Kader
İstanbul Milletvekili

26 Polize Motlu Aptenir
Balıkesir

27 Belgin Aygün
Balıkesir Mv.

28 Hediye Nergis
Kayseri

29 Mihrihan Belma
Sarı

30 Cengiz Aygün
Ankara

31 Zeynep Yıldız
Ankara Milletvekili

32 İsmet Hama
İst. Mv.

İsmet Hama

GEREKÇE

24 Haziran 2004 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilen ve 1 Temmuz 2004 tarihinde yürürlüğe giren 5199 sayılı “**Hayvanları Koruma Kanunu**” hayvan hakları konusunda ülkemizde yapılan ilk düzenlemedir. Sonraki tarihlerde çeşitli değişiklikler yapılmış olmasına rağmen, söz konusu Kanun hayvan haklarını koruma adına ne yazık ki yetersiz kalmış, hayvanlara karşı kötü muamele engellenememiştir. 5199 Sayılı Kanun yalnızca idari ceza ile sınırlı olması, mevzuatın caydırıcı olmasını engellemekte ve ülkemizde hayvanlara yönelik şiddetin gündelik hayatın olağan bir parçası gibi görünmesine sebep olmaktadır. Halbuki dünyayı birlikte paylaştığımız hayvanlar, bize verilen bir emanet olup kötü muameleden uzak bir yaşam hak etmektedirler. Bu nedenle Hayvanları Koruma Kanunu'nun yeniden gözden geçirilmesi, uygulamada yaşanan sıkıntılar ile birlikte kanunun yeniden şekillendirmesi gerekmektedir.

Hayvanların korunması ve şiddetin önlenmesi hususunda kamuoyunda oluşan bazı talepler;

- Hayvanlara karşı kötü muamelenin durdurulması için belediyelerin etkin sorumluluğu,
 - Bakanlığın belediyeler üzerinde idari yaptırım yetkisi,
 - Hayvan hakkı ihlallerinde STK'lar, Yerel Hayvan Koruma Görevlerinin savcılıklara müracaat edebilmesi,
 - Hayvanlara karşı tecavüz/istismar suçu idari cezalarla caydırılamamakta olup, faillere etkin engel ve caydırıcı tedbirler uygulanması,
 - “Sahipli/sahipsiz” hayvan ayrımı olmaması,
 - Sahipsiz hayvanların alındıkları yere bırakılması hususunda hayvanların besin bulma gibi sıkıntılar yaşamaması,
 - Hayvanlara karşı işlenen suçların, net olarak tanımlanması,
 - İdari para cezalarının caydırıcı ve orantılı seviyeye çıkartılması,
 - Hayvanlara gerçekten koruma sağlayacak şekilde düzenlemeler yapılması,
 - Hayvan katliamına sebep olan avcılığın sıkı bir denetim altına alınması, nesli tükenen veya tükenme ile karşı karşıya olan hayvanların korunma altına alınması,
 - Tehlikeli hayvanların ve ırklarının listesinin tekrar incelenmesi,
- şeklinde özetlenebilir.

Hayvanları eziyet ve kötü muamele konusunda resmi kurumlarımızca, sağlıklı ve düzenli veri tutulması çok önemli bir ihtiyaç iken, hayvan hakları savunucuları ve konu ile ilgili STK'ların maddi veya fiili güçleri yeterli olmadığından, ülke genelinde yaşanan hayvan hakları ihlallerine ilişkin sağlıklı bilgiye ulaşamamaktadır. Ancak, son yıllarda kamu vicdanını rahatsız eden ve medyada karşılık bulan hayvanlara karşı kötü muamelenin arttığı görülmektedir.

Hayvan sevgisi (birçoğumuz içinde geçerli olacak şekilde) çocukluktan başlayarak kişilere kazandırılması gereken bir duygudur. Bu sevgiyi benimsemeyen çocuklar ne yazık ki ileriki dönemlerinde, hayvanları kendi kişisel zevkleri için bir meta olarak gören büyükler haline gelebilmektedir. Hayvan sağlığı koşullarına uymayan “pet-shop” adına çalışan işletmeler bulunmaktadır. Bu işletmeler, satmış oldukları yavru hayvanları hem faturasız, hem menşei şahadetnamesiz, hem de aşıları olmaksızın, sağlık sorunları ile birlikte satmakta, sonradan da sorumluluk kabul etmemektedirler. Ev ve süs hayvanı satışını yapacak kişilerin eğitim zorunluluğunun yanısıra hayvanların daha iyi koşullarda bulunabilmeleri için şartları belirlemek önem arz etmektedir.

Belediyelerin birçok güzel uygulaması yanında, konuya yeterince hassasiyet olmayan personel görev yapması sıklıkla kamuoyunda tartışma konusu olmaktadır. Barınak, bakımevi ve hayvan hastanesine sahip olan yerel yönetimlerin, bu barınak ve bakım evlerinde hayvanlar için sundukları hizmetin niteliği ve kalitesi üzerinde de önemle durulmalıdır. Barınaklar ne yazık ki hayvanlar için genelde uygun olmayan koşullarda faaliyet göstermekte ve buralarda tutulan hayvanların sağlık, beslenme, temizlik ve hayvan haklarına uygun fiziksel ortamda yaşama hakları da sıklıkla ihlal edilmektedir. Barınakların maddi ve fiziksel imkânlarının ve personel sayısının yetersizliği, personelin hayvan hakları konusundaki bilgi eksikliği, birçok barınakta veteriner hekim olmaması, yine barınaklardaki koşulları kötüleştirebilmektedir.

Hayvan hakları ihlallerinin incelenmesi, yasal önlemlerin detaylıca araştırılması, kamuoyunun merakla beklediği yasal düzenlemelerinin sağlıklı bir şekilde çıkarılabilmesi için hayvan hakları savunucuları, konunun uzmanları, hukukçular, veteriner hekimler ile ilgili STK’ların görüşmelerini ve alınacağı bir araştırma komisyonunun kurulması önem arz etmektedir.